

Ε'ρ. Πῶς ἀποδεικνύετε τὴν ὑπαρξιν τῆ Κενῆ;

Α'π. Μὲ χιλίης διαφόρες τρόπους· ἀλλ' ἡ κίνησις μᾶς τὸ ἀποδεικνύει σαφέστατα· ἐπειδὴ ἡμπορεῖ τινὰς νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ἐν Σῶμα κινεῖται εἰς τὸ μέσον τῆς σεῖρότητος ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸ θέλῃσιν, ἡμπορεῖσιν ὁμοίως νὰ εἰπῶσιν, ὅτι ἓνα Πτηνὸν ἡμπορεῖ νὰ διέλθῃ πετώμενον ἓνα ἀδαμάντινον βενὸν ἐπίσης εὐκόλα, καθὼς καὶ τὸν καθαρώτερον Αἴρα· καὶ ποῖος εἶναι τόσον ἀνόητος, ὅπῃ νὰ μὴ ἐννοήσῃ τελείως τὸ τερατώδες ἄτοπον, ὅπῃ ἔπεται ἀπὸ ἓνα παρόμοιον συλλογισμόν; (α)

Ε'ρ. Μοι φαίνεται, ἐπ' ἀληθείας, ὅτι κανένας γνωστικός δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθῇ· ἀλλὰ παρακα-

(α) Εἶναι ἓνας παλαιὸς λόγος, ὅτι κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι τόσον δυσκολώτερον, ὅσον τὸ νὰ ἀποδείξῃ τινὰς τὴν ἀλήθειαν ἐνὸς ἀξιώματος ἀφ' ἑαυτῆ γνωστῆ, ἢ ἐνὸς πράγματος, τῆ ὁποίᾳ ἡ ἀλήθεια γνωρίζεται ἀπὸ ὅλου τοῦ κόσμου διὰ τῆς κοινῆς αἰσθήσεως· ἔτος ὁ λόγος ἐδικαιολογήθη ἱκανῶς ἀπὸ τὰς ἀπείρους φιλοσοφίας ὅπῃ ἔγιναν περὶ τῆ ὑποκειμένη τῆ διασημάτος, καὶ τῆ Κενῆ, ἐπειδὴ, μὲν ὅπῃ δὲν εἶναι κανένα σαφέστερον, ὅσον ἡ φύσις τῆ ἐνὸς, καὶ ἡ βεβαίωσις τῆ ἐτέρᾳ· κανένα ὡς τόσον δὲν ἐτάραξε καὶ δὲν ἐσύγχισε τόσον πολὺ τὸν νῦν τῶν φιλοσόφων, καθὼς ἡμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ ἰδῇ ἀναγινώσκων τὰς συγγραφὰς ὅπῃ ἔγραψαν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὅπῃ ἐμνημονεύθησαν εἰς τὰς φιλοσοφικὰς ἐρωτήσεις τῆ Γιουσσὸν σελ. 49.